

Stockholms Consistorii Skrifswelse

Under d. 4 Febr. 1777 til

Högl. Kongl. Cancellie Collegium,

Om

Den Heliga Skrifts Gudlösa mis-

bruk, uti en Bok som nyligen från Stolpes

Tryckeri utkommit.

Consistorium nödsakas, at inför deras Excellencer och Kongl. Cancellie Collegium, på den Christna Religionens och Moralens wägnar framlägga et det försmädeligaste Foster, som icke från den Swenska Bokpreßen, i dese tider framkommit. Consistorium för anlåtes därtill, icke af de många och Högst försmädeliga utlåtelser, hwilka deruti om Prester nästan på Hwarje sida förefalla, emedan de odugliga inom detta Ståndet, ej mindre än andre, wäl kunna för tjena det förakt och åtlöje, som et oförståndigt upförande åtfölja. Consistorium tänker likwäl därunder, det alla sådane så kallade Preste-Historier, hwilka merändels, under wederbörligit namn af slag-dångor, plåga til skämt uti mindre allswarsamme sällskaper sammandiktas, äro otjentlige ämnen, at framläggas i tryck för Allmänhetens ögon; emedan därunder dock altid sticket et förakt, som, då det ensamt skulle falla på Presterne, därjemte drabbar läran eller Guds-tjensten: det blifwer deputom ej mera Ståndets
fel

fel i allmänhet, at oförståndige, ja ofta mycket wanartige Präster gifwas, än det kan wara andre goda Ambetsmän tilwiteligt, där wanwetingar ibland dem finnas.

Men Consistorium drifwes wid detta tilfälle allena af den owägerliga Ambetes-skyldighet, som Lagen, ej mindre än Samwetet thy ålägger, at waka för Religionens och den Heliga Bibelens befredande undan lätt sinnige Auctorer's Gudlösa tiltagsenhet.

Consistorium kan på intet lindrigare sätt anse en Skrift, som ifrån Stolpes Tryckeri nyligen utkommit, under Titul af *Mina Tids fördrif på Gillstugan*; högst owärdig en Christen Auctor; uti hwilken ej allena de oflyskaste och skamligaste berättelser finnas sammanlökte, til blygd för Goda Seder; men åswen den Heliga Skrift, på et mera än fräckt och liderligt sätt, framställes såsom wärd Allmänhetens förakt och åtlöje. Consistorium, som har nödgats genomgå detta orena papper, för at finna Uphofsmannens fel, har för desß del funnit alt detta så groft och försmädande, at det ej har trodt sig böra betunga denna desß Allerödmjukaste skrifwelse med noga uprepande däraf.

Consistorium kan ej utan beklummer omrödra det skändeliga misßbruk, som denna Auctor,

under titel af lycklige tillämpningar, gör i andra stycket p. 19. af Davids ord uti Ps. 32: 1, af hwilka likwäl många wid uppstegen samwets-oro sig hugna och trösta plåga: Item pag. 33. Historien om den, hwars försäder hade rest til Berlehem, at tilbedja Werldenes Frålsare p. 39. Misbruket af wår HErrres straff och bönen; af HErrans namn mångstädes; af Jesu namn p. 54; af den Heliga Nattwardens bruk p. 64; Af HErrans wålsignelse och dess milderika hand p. 66; Af Omskårelsen p. 74; Af Gudactighets öfningar, p. 77; Af wår dyre Frålsares egne ord p. 98. o. s. w. Allsammans sådane ting, med hwilka ingen leker, i hwars hjerta Religionen är dyrbar och wördnadswärd.

Hwad denna medömkanswärde Auctor om Konung Salomo, hans Tempels-Byggnad och högga Wisa, samt om Simson försmädelligen yttrat sig, ligger tydeligare i dagen, än at man därom sig kan mistaga, hålst emedan, utom den med flit hopgjorde Paralelen, icke sällan sjelfwa orden ur Bibelen blifwit därwid misbrukade.

Til desse och dylike förgripelser emot den Heliga Skrift, hastwer, i synnerhet i dessa tider, en dristig den Christna Lärans försmädare gifwit beklagelig anledning, hwilken uti et wist land walt sig en Fristad, hwarifrån han kan med beqwåmlighet utgå sit fördärweliga frö för Irreligion

ligion och lösaftighet; sedan han förut med andra berömliga skrifter förskaffat sig et ryktbart anseende öfver hela Europa. Denne Seribent, hwars penna är i dessa ämnen ganska fruktsam, tyckes wilja uphöja sig til en Reformator i werlden, af hwilken man skal lära, at hela Christenheten är worden bedragen; at Evangelium ej annat är, än en fördom, som ifrån barna-åren implantas, och hela Religions wärket blott en födkrot för wisa människor.

Man igenkänner i denna Boken samma principier och lösliga tänkesätt, åfwen rörande de här ofwan anförde Skriftenes ställen; och röner däri et prof af den stora skada, som dylika skrifers läsning, i synnerhet i en ostadgad ungdoms sinnen, åstadkommer. At på et anständigt sätt anföra sina willrådiga tankar wid wisa ställen af de Historiske delar. i Bibelen, kunde, til uplysnings winnande wara förläteligit; men at utsätta dem til löse, är utan twiswel högst förgripeligit, så länge de Bibliske Skrifter anses, såsom Grundkällor för Religion och seder. När en stadgad Christen och tänkande människa i Bibelens Historiska Böcker möter sådana ställen, dem han ej lätteligen fattar, uphör likwäl icke wördnaden därigenom innom Honom för den Heliga Skrift; han tänker, at, hwad honom icke rör, bör icke oro hans sinne, samt at hwad för flere tusende år händt hos et Asia-

tiskt

tistt folk, hwars seder, inrättningar, omständigheter och språk så långt efter åt icke til alla de-
lar kunna kännas, bör lämnas i fred, men för-
nöjer sig dermed, under tacksjälsse til Gud, at
de ställen af Bibelen äro klare samt läro- och trö-
ste-rike, som underwisa til timmelig och ewig
wälgång.

Deras Excellencer och Kongl. Cancellie-
Collegium finna uplyst, hwart hån et sådant
bruk, som detta, af den eljest dyrbara Tryck-fri-
heten i vårt Fädernesland leder. Consistorium
hifnar då det föreställer sig den framtid, hwil-
ken skulle emottaga en sådan Generation, som
til dylika tänkesätt om Religionen och seder up-
fostrades, til hwilka denna och dylika Skrifter
lägga grund, och hwaraf war tid gifwer beklä-
geliga wedermålen; de där wiserligen i stor och
snar progression skulle tiltaga, ej mindre til fara
för sielfwa Staten och borgerliga sammanlesnaden
än Kirko-wäsendet, därest ej strömmen hämmas
och skäligh näst emellankommer. Alla tidens erfa-
renhet bestyrker sanningen af en sådan farhåga: Ty
qwäm förkränker goda seder, måste det i tryck å-
stadkomma så mycket allmännare och skadeliga-
re wärkan.

Föranlätet af så betydande skäl, både an-
håller Consistorium på det aldravördsammaste,
som

som åsven lesver i den såkra förwifning, det
 wårdes Deras Excellencer och Kongl. Cancellie-
 Collegium för Guds skull, samt egna samwe-
 tens befredande, härwid taga de alswarlige mått,
 som sakens wigt fordrar; på det at Bibelen må
 oförkränkt behålla den wördnad den förtjenar;
 Christeliga seder och ärbarhet ej aldeles efter
 handen ur Swenska Hjertan förswinna, samt
 Swenska Wol-Präßen ifrån dylke missfoster,
 som detta, önskesamt hädanester befrias.

Consistorium underställer sluteligen och al-
 draödmjukast, huruwida Deras Excellencer och
 Kongl. Cancellie-Collegium skulle finna nödigt
 at låta denna des wördnadsfulla anmälan med
 Herr Justitiæ Cancelleren, och Riddaren Lillje-
 stråle communiceras, och framhårdar ic.

